TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. kovo 19 d.*

Byloje C-270/07

dėl 2007 m. birželio 6 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama F. Erlbacher ir A. Szmytkowska, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Vokietijos Federacinę Respubliką, atstovaujamą M. Lumma ir C. Schulze-Bahr, padedamų *Rechtsanwalt* U. Karpenstein,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai M. Ilešič, A. Borg Barthet, E. Levits ir J.-J. Kasel (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorė K. Sztranc-Sławiczek, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. rugsėjo 4 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad nesuderinusi su Bendrijos nuostatomis 1998 m. sausio 12 d. Šlėzvigo-Holšteino žemės įstatymo, įgyvendinančio mėsos ir paukštienos veterinarinį patikrinimą reglamentuojančius teisės aktus (Ausführungsgesetz zum Fleischhygienerecht und zum Geflügelfleischrecht für das Land Schleswig-Holstein) (GVOBl. Schl.-H. 1998, p. 2, toliau – Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymas), 4 straipsnio Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė ar toliau nevykdo įsipareigojimų pagal 1985 m. sausio 29 d. Tarybos direktyvos 85/73/EEB dėl veterinarinių patikrinimų ir kontrolės, numatytų Direktyvose 89/662/EEB, 90/425/EEB, 90/675/EEB bei 91/496/EEB, finansavimo (OL L 32, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 6 t., p. 161), iš dalies pakeistos

1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 97/79/EB (OL L 24, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 22 t., p. 269; toliau – Direktyva 85/73), 1 straipsnį ir 5 straipsnio 3 ir 4 dalis bei nuo 2007 m. sausio 1 d. pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 45 t., p. 200 ir klaidų ištaisymas OL L 191, p. 1), iš dalies pakeisto 2006 m. gegužės 23 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 776/2006 (OL L 136, p. 3, toliau – Reglamentas Nr. 882/2004), 27 straipsnio 2, 4 ir 10 dalis.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

2 Iš 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 64/433/EEB dėl sveikatos reikalavimų, taikomų gaminant ir prekiaujant šviežia mėsa (OL 1964, 121, p. 2012; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 1 t., p. 34), iš dalies pakeistos ir kodifikuotos 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyva 91/497/EEB (OL L 268, p. 69; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 12 t., p. 72, toliau – Direktyva 64/433), kartu skaitomų 3 straipsnio 1 dalies A punkto d papunkčio ir 5 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio bei I priedo VIII skyriaus 40 punkto e papunkčio matyti, kad šviežios mėsos *post mortem* patikrinimai apima, jei reikia, laboratorinius tyrimus, įskaitant prireikus bakteriologinius tyrimus bei farmakologinį poveikį turinčių medžiagų likučių tyrimus.

3 Nuo 2006 m. sausio 1 d. Direktyva 64/433 buvo panaikinta 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/41/EB, panaikinančia tam tikras direktyvas dėl tam tikrų žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybos ir pateikimo į rinką maisto higienos ir sveikatos sąlygų ir iš dalies keičiančia Tarybos direktyvas 89/662/EEB, 92/118/EB bei Tarybos sprendimą 95/408/EB (OL L 157, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 44 t., p. 407).

4 Pagal Direktyvos 2004/41 4 straipsnio 1 dalį nuorodos, be kita ko, į Direktyvą 64/433 suprantamos kaip nuorodos (atsižvelgiant į kontekstą) į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 853/2004, nustatantį konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, p. 55; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 45 t., p. 14), bei į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 854/2004, nustatantį specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialias kontrolės taisykles (OL L 139, p. 206; specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 45 t., p. 75 ir klaidų ištaisymas OL L 226, p. 83).

5 Iš kartu skaitomų Reglamento Nr. 854/2004 5 straipsnio 1 dalies d ir f papunkčių bei jo I priedo II skyriaus D ir F dalių matyti, kad *post mortem* patikrinimai, jei reikia, turi apimti laboratorinius tyrimus, siekiant nustatyti aiškią diagnozę arba, be kita ko, gyvūnų ligas ar kitus faktus, kuriais remiantis turėtų būti paskelbta, kad mėsa yra netinkama vartoti žmonėms arba jos vartojimas turėtų būti apribotas. Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas turi užtikrinti, kad būtų atlikti bet kokie kiti reikalingi laboratoriniai tyrimai.

6 Dėl aptariamų patikrinimų ir kontrolės finansavimo Direktyvos 85/73 1 straipsnyje numatyta, jog valstybės narės garantuoja, kad surenkamas Bendrijos mokestis, kuriuo padengiamos šių patikrinimų bei kontrolės išlaidos.

7 Pagal Direktyvos 85/73 5 straipsnio 1 dalį Bendrijos mokesčiai nustatomi tokio dydžio, kad būtų padengtos kompetentingos institucijos išlaidos atlyginimams bei socialinio draudimo įmokoms, susijusioms su patikrinimo tarnyba, bei atliekant kontrolę ir patikrinimą susidariusios administracinės išlaidos, kurias gali sudaryti išlaidos, reikalingos inspektorių kvalifikacijai kelti. Be to, valstybės narės pagal šio straipsnio 3 dalį gali rinkti mokesčius, kurių suma viršija Bendrijos mokesčių dydį, jeigu kiekvienoje valstybėje narėje bendra renkamų mokesčių suma neviršija faktinių patikrinimo išlaidų. To paties 5 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad Bendrijos mokesčiai renkami vietoj visų kitų mokesčių ar rinkliavų, kuriuos nustato valstybių narių nacionalinė, regioninė ar vietos institucija už tos pačios direktyvos 1 straipsnyje numatytus patikrinimus ir kontrolę.

8 Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 1 punkte nustatytos standartinės sumos patikrinimo išlaidoms, susijusioms su skerdimu, padengti. To paties skyriaus 2 punkte numatyti kontrolės ir patikrinimų, susijusių su išpjaustymo operacijomis, finansavimo būdai. Pagal šio skyriaus 4 punkto a ir b papunkčius:

„Padidėjusioms išlaidoms padengti, valstybės narės gali:

a) atskiroms įmonėms padidinti standartinę mokesčio sumą, kaip nurodyta 1 punkte ir 2 punkto a papunktyje;

<…>

b) imti specialų mokestį, kuris padengtų faktines išlaidas.“

9 Reglamento Nr. 882/2004 27 straipsnyje numatyta:

„1. Valstybės narės gali imti mokesčius ar privalomuosius mokėjimus, skirtus padengti oficialios kontrolės išlaidas.

2. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad mokestis būtų imamas už IV priedo A skirsnyje ir V priedo A skirsnyje nurodytą veiklą.

<…>

4. Pagal straipsnio 1 ir 2 dalis už oficialią kontrolę imami mokesčiai:

a) neturi viršyti atsakingųjų kompetentingų institucijų išlaidų, susijusių su VI priede išvardytais kriterijais; ir

b) gali būti standartinio dydžio, kuris nustatomas atsižvelgiant į kompetentingų institucijų išlaidų sumą per tam tikrą laikotarpį, arba, tam tikrais atvejais – IV priedo B skirsnyje ir V priedo B skirsnyje nustatyto dydžio.

<…>

10. Nepažeidžiant išlaidų, susijusių su 28 straipsnyje nurodytomis išlaidomis, valstybės narės už šio reglamento įgyvendinimą neima jokių kitų mokesčių, išskyrus nurodytuosius šiame straipsnyje.

<…>“

I - 1990

Nacionalinės teisės aktai

10 Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnyje numatyta:

„1. Mokesčio už *ante* ir *post mortem* patikrinimą, įskaitant liekanų, trichinelių (*trichinella spiralis*) tyrimus bei patikrinimus, dydis nustatomas už gyvulį pagal rūšį; išpjaustymo cechuose, kur mėsa yra supjaustoma ir pašalinami kaulai, jis nustatomas už toną mėsos su kaulais.

2. Apskaičiuojant mokesčio dydį įtraukiami:

1) atlyginimai ir socialinio draudimo įmokos, susijusios su patikrinimų tarnybos paslaugomis;

2) kontrolę ir patikrinimą atliekant susidariusios administracinės išlaidos, į kurias gali įeiti išlaidos, reikalingos inspektorių kvalifikacijai kelti.

3. Administracinės išlaidos proporcingai padidinamos

1) iki 100 %, jei administraciniai veiksmai pateikus prašymą atliekami nuo 18 iki 7 val. ryto, didelėse įmonėse nuo 18 iki 6 val. ryto, šeštadieniais po 15 val. ir sekmadieniais arba oficialių švenčių dienomis;

2) iki 50 %, jei administraciniai veiksmai pateikus prašymą atliekami ne patikrinimų valandomis ar ne nustatytomis skerdimo dienomis.

4. <…>

Be mokesčių, reikia padengti <…> šias išlaidas:

<…>

2) išsiuntimo atlikti bakteriologinius tyrimus išlaidas (bakteriologinio tyrimo mėginiai, ESB tyrimo mėginiai ir kiti keliantys abejonių mėginiai, išskyrus liekanų tyrimo testus <…>) ir

3) <…> 2 dalyje numatytų mėginių tyrimo išlaidas <…>“

Ikiteisminė procedūra

11 Gavusi skundą, 2005 m. kovo 21 d. Komisija nusiuntė Vokietijos Federacinei Respublikai oficialų pranešimą, informuodama šią valstybę narę, kad, jos manymu,

Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnio 4 dalis neatitinka Direktyvos 85/73 nuostatų, kurias Teisingumo Teismas išaiškino savo 2002 m. gegužės 30 d. Sprendime *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* (C-284/00 ir C-288/00, Rink. p. I-4611).

12 2005 m. gegužės 20 d. Vokietijos valdžios institucijos atsakė į šį oficialų pranešimą, nurodydamos, kad Komisijos abejonės dėl tinkamo Direktyvos 85/73 perkėlimo į nacionalinę teisę yra nepagrįstos ir kad minėtas sprendimas *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* neturi reikšmės šiai bylai.

13 Kadangi šis atsakymas Komisijos netenkino, 2006 m. liepos 4 d. ji priėmė pagrįstą nuomonę, pakartodama oficialiame pranešime pateiktus pagrindus ir nurodydama Vokietijos Federacinei Respublikai per du mėnesius nuo jos gavimo imtis būtinų priemonių, kad į šią nuomonę būtų tinkamai atsižvelgta.

14 Šiai valstybei narei neatsakius į pagrįstą nuomonę, Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

15 Komisija tvirtina, kad taikydamos Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnio 4 dalį šios žemės kompetentingos institucijos gali rinkti mokesčius, kurių sumos atitinka išlaidas, patirtas atliekant šviežios mėsos bakteriologinį tyrimą, kurios

viršija Bendrijos mokesčio standartinio dydžio sumą. Be to, minėtame sprendime *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* Teisingumo Teismas nusprendė, kad tiek iš Direktyvų 64/433 ir 85/73 formuluočių, tiek iš jų tikslo matyti, jog išlaidos, patirtos atliekant šiuos tyrimus, padengiamos Bendrijos mokesčiu, kurį renka valstybės narės pagal pastarąją direktyvą.

16 Įsigaliojus naujiems Bendrijos teisės aktams, t. y. nuo 2006 m. sausio 1 d. reglamentams Nr. 853/2004 ir 854/2004 ir nuo 2007 m. sausio 1 d. Reglamentui Nr. 882/2004, ši situacija nepasikeitė. Iš tiesų, pirma, iš atitinkamų šių reglamentų nuostatų formuluočių matyti, kad bakteriologiniai tyrimai ir toliau yra privalomų veterinarinių patikrinimų ir kontrolės, per kuriuos patirtos išlaidos padengiamos Bendrijos mokesčiu, dalis. Taigi už šiuos tyrimus neturėtų būti renkama jokio kito mokesčio, išskyrus šį. Antra, Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnio 4 dalimi prieštaraujama atitinkamų Bendrijos nuostatų, kurios pagal analogiją gali būti taikomos naujiems Bendrijos teisės aktams ir kuriomis siekiama, kaip Teisingumo Teismas jau patvirtino minėtame sprendime *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss*, išvengti konkurencijos iškraipymo finansuojant patikrinimus ir kontrolę, tikslui. Be to, šis tikslas gali būti nepasiektas, jei kai kurios Bendrijos teisėje numatytos patikrinimo priemonės nepatektų į suderintą Bendrijos finansavimo sistemą, o būtų specialaus nacionalinio mokesčio objektas.

17 Priešingai nei tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, tokia nuostata, kokia yra Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnio 4 dalis, negali būti pagrįsta Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punktu. Iš tikrųjų minėtame sprendime *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* Teisingumo Teismas aiškiai atmetė galimybę remtis 4 punkto b papunkčiu, norint atsižvelgti į išlaidas, patirtas atliekant bakteriologinius tyrimus, kurios viršija mokesčio standartinio dydžio sumas. Šiame sprendime Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad remiantis šia nuostata renkamas mokestis turi būti standartinio dydžio suma. Vis dėlto šioje byloje nekalbama apie bendrai padidintą Bendrijos mokesčio standartinio dydžio sumą, kuria padengiamos visos faktiškai patirtos išlaidas. Todėl Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnio 4 dalimi pažeidžiama Direktyvos 85/73 5 straipsnio 4 dalies pirmoji pastraipa.

18 Komisija taip pat tvirtina, kad 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendimas *Feyrer* (C-374/97, Rink. p. I-5153), kuriuo rėmėsi Vokietijos Federacinė Respublika pagrįsdama savo poziciją, nesvarbus šiai bylai. Iš tiesų šiame sprendime Teisingumo Teismo nagrinėjami klausimai labai skiriasi nuo iškeltų šioje byloje.

19 Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, kad Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymas buvo priimtas remiantis Direktyvos 85/73 1 straipsnio ir jos A priedo I skyriaus 4 punkto b papunkčio nuostatomis, pagal kurias valstybės narės gali rinkti mokestį, kuriuo būtų padengiamos vykdant skerdienos veterinarinius patikrinimus ir kontrolę faktiškai patirtos išlaidos.

20 Visų pirma, valstybė narė nurodo, kad Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatyme numatytas mokestis už skerdienos veterinarinius patikrinimus ir kontrolę neapima transporto ir mėginių, paimtų siekiant atlikti bakteriologinius tyrimus, išlaidų. Be to, tai atitinka nacionalinę teisę, pagal kurią mokestis jokiu atveju negali padengti tokių išlaidų. Taigi yra teisėta atskirai rinkti sumas, kad būtų padengtos tokios išlaidos.

21 Be to, Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, kad Šlėzvigo-Holšteino žemė, kaip mokesčio už šviežios mėsos patikrinimus ir kontrolę, nerenka nei standartinio dydžio sumų, numatytų Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 2 ir 3 punktuose, nei mokesčių, kuriais siekiama padidinti standartinio dydžio sumas taikant to paties I skyriaus 4 punkto a papunktį. Todėl negalima tvirtinti, kaip daro Komisija, kad šios sumos „viršija“ Bendrijos standartinio dydžio mokestį. Šiuo atžvilgiu yra labai didelis skirtumas tarp Šlėzvigo-Holšteino žemės nuostatų ir aptartų byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss*. Be to, remiantis minėto sprendimo *Feyrer* 32 punktu valstybės narės gali pasinaudoti joms Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto b papunkčiu suteikta galimybe, jei specialus mokestis neviršija faktiškai patirtų išlaidų, netaikydamos jokios kitos sąlygos. Todėl jei laikomasi

šios sąlygos, už įvairias paslaugas galima rinkti specialius mokesčius. Tačiau, kaip ir šioje byloje, negali būti dvigubo finansavimo.

22 Galiausiai Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, kad Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnio 4 dalimi neprieštaraujama nei Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto b papunkčio formuluotei, nei tikslui. Iš tiesų, pirma, iš kartu skaitomų kelių šios nuostatos kalbinių versijų matyti, kad šia nuostata nedraudžiama rinkti nei kelių dalinių mokesčių, nei „bendrą mokestį“ sudarančių sutampančių rinkliavų ir mokesčių. Antra, siekiant šios direktyvos tikslo, būtent suderinti mokesčių apskaičiavimo bazę, nereikia derinti taikytinų dydžių, jei pagal pačioje direktyvoje numatytas leidžiančias nukrypti nuostatas valstybės narės gali atsižvelgti į skirtingas išlaidų dalis.

23 Ši valstybė narė priduria, jog, beje, neišvengiama tai, kad aptariamo mokesčio suma skiriasi kiekvienu atskiru atveju, nes išlaidos, į kurias atsižvelgiama, skiriasi pagal esamas sąlygas skerdimo įmonėse ir patikrinimų, kuriuos reikia atlikti, pobūdį. Mokestis, kuriuo siekiama padengti faktiškai patirtas išlaidas, gali būti atskirtas visų pirma nuo standartinio mokesčio pagal tai, kad pirmuoju atveju išlaidos priklauso nuo atitinkamos skerdimo įmonės, o antruoju – šias išlaidas patiria visos skerdimo įmonės. Tokia nuostata, kokia yra Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnio 4 dalis, bet kokiu atveju neprieštarauja draudimui viršyti Direktyvos 85/73 5 straipsnio 3 dalyje numatytas vykdant patikrinimus faktiškai patirtas išlaidas.

24 Reglamentais Nr. 853/2004, 854/2004 ir 882/2004, atitinkamai taikomais nuo 2006 m. sausio 1 d. ir 2007 m. sausio 1 d., ši situacija nepakeičiama, nes šio sprendimo 19–23 punktuose nurodyti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai pagal analogiją taikytini šiems naujiems reglamentams.

Teisingumo Teismo vertinimas

25 Pirmiausia reikia nurodyti, kad Komisija grįsdama savo ieškinį nurodo du pagrindus, susijusius su Vokietijos Federacinei Respublikai tenkančių įsipareigojimų pagal, pirma, Direktyvos 85/73 1 straipsnį ir 5 straipsnio 3 ir 4 dalis ir, antra, Reglamentą Nr. 882/2004, pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo

26 Norint nuspręsti, ar pirmasis pagrindas pagrįstas, visų pirma reikia nustatyti, ar minėtas Komisijos nurodytas sprendimas *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* yra reikšmingas šiai bylai, ir atsakyti į klausimą, ar Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto b papunktį reikia aiškinti, kaip tvirtina ši institucija, taip, kad pagal šią nuostatą renkamas mokestis turi būti standartinio dydžio.

27 Visų pirma, dėl minėto sprendimo *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* taikymo pagal analogiją šioje byloje aptariamai teisinei situacijai reikia nurodyti, kad, kaip tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, o Komisija jai neprieštarauja, *Land de Schleswig-Holstein*, kaip mokesčio už šviežios mėsos patikrinimus ir kontrolę, nerenka nei standartinio dydžio sumų, numatytų Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 2 ir 3 punktuose, nei mokesčių, kuriais siekiama padidinti standartinio dydžio sumas taikant to paties I skyriaus 4 punkto a papunktį.

28 Kadangi akivaizdu, kad šioje byloje kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos renka tik specialų mokestį, nors jį sudaro kelios dalys, reikia padaryti išvadą, kad Šlėzvigo-Holšteino žemės nuostatos iš esmės skiriasi nuo aptariamų byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss*.

29 Iš to išplaukia, kad Teisingumo Teismo priimtas sprendimas minėtoje byloje *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* pagal analogiją negali būti taikomas tokiai situacijai, kokia aptariama šioje byloje.

30 Antra, dėl Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto b papunkčio aiškinimo, visų pirma reikia konstatuoti, kad, priešingai nei tvirtina Komisija, Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* 56 punkte nenusprendė, jog šioje nuostatoje numatytas mokestis turi būti standartinio dydžio.

31 Iš tiesų šiame punkte Teisingumo Teismo nurodyti padidinimo atvejai yra tie, kurie numatyti Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto a papunktyje, nes tik šioje nuostatoje vartojamos sąvokos „padidinti“ ir „standartinio dydžio sumos“. Antroje 56 punkto dalyje, susijusioje su valstybių narių galimybe rinkti specialų mokestį, viršijantį Bendrijos mokesčių dydį, nėra jokios nuorodos į standartinio dydžio sumą, tik šiai galimybei įgyvendinti nustatoma vienintelė sąlyga, kad šis mokestis padengtų visas faktiškai patirtas išlaidas.

32 Iš to išplaukia, kad, pirma, šis mokestis neturi viršyti faktiškai patirtų išlaidų, ir, antra, turi būti atsižvelgiama į visas šias išlaidas, nė vienos iš jų neatmetant. Taigi jis negali būti „standartinio dydžio“ mokestis ta prasme, kurią jam suteikia Komisija, nes, kaip Teisingumo Teismas konstatavo minėto sprendimo *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* 52 punkte, standartinio dydžio mokestis dėl savo pobūdžio kai kuriais atvejais viršija finansuoti numatytų priemonių faktines išlaidas, o kai kuriais atvejais jis yra mažesnis.

33 Reikia pridurti, kad šis minėto sprendimo *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss* 56 punkto aiškinimas atitinka šio sprendimo struktūrą, nes šį punktą apima platesni argumentai, skirti atsakyti į kausimą, ar bakteriologinių ir trichinelių tyrimų, atliktų vadovaujantis antrine Bendrijos teise, išlaidos padengiamos valstybių narių renkamu Bendrijos mokesčiu už šviežios mėsos veterinarinius patikrinimus ir kontrolę,

vykdomus vadovaujantis ta pačia Bendrijos teise, ar remdamosi šia teise šios valstybės gali rinkti specialų mokestį, kuris laikomas Bendrijos mokesčiu, siekiant padengti šias išlaidas.

34 Kadangi nagrinėdamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Stratmann ir Fleischversorgung Neuss*, Teisingumo Teismas neatsakė į klausimą, ar pagal Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto b papunktį renkamas mokestis turi būti standartinio dydžio, iš šio sprendimo negalima padaryti jokios išvados atsakant į šį klausimą.

35 Be to, reikia pridurti, kad Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto b papunkčio aiškinimą, pagal kurį taikant šią nuostatą renkamo mokesčio negali sudaryti kelios dalys, paneigia minėtas sprendimas *Feyrer*.

36 Iš tiesų sprendimo *Feyrer* 26 punkte, kuriame daroma nuoroda į Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto b papunktį, Teisingumo Teismas priminė, kad taikant šios direktyvos 2 straipsnio 3 dalį, po pakeitimo – 5 straipsnio 3 dalį, „bendra renkamo mokesčio“ suma, į kurią daroma nuoroda šioje nuostatoje, neturi viršyti faktinių patikrinimų išlaidų. Be to, „bendra“ mokesčio suma būtinai gaunama sudėjus kelias jo sudėtines dalis.

37 Vien dėl to, kad šioje byloje aptariamą mokestį sudaro kelios išlaidų dalys, šiuo mokesčiu nepažeidžiamas Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto b papunktis.

38 Šiuo atžvilgiu reikia pridurti, jog šioje byloje neginčijama, kad aptariamas mokestis neviršija faktiškai patirtų išlaidų. Iš to išplaukia, kad šiuo aspektu nagrinėjamu mokesčiu taip pat nepažeidžiamas Direktyvos 85/73 A priedo I skyriaus 4 punkto b papunktis (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Feyrer* 27 ir 29 punktus).

39 Dėl tos pačios priežasties šiuo mokesčiu taip pat nepažeidžiami Direktyvos 85/73 1 straipsnis ir 5 straipsnio 4 dalis.

40 Galiausiai reikia konstatuoti, kad, priešingai nei tvirtina Komisija, skaidrumo ir kovos su konkurencijos iškraipymu tikslai nedraudžia rinkti tokio mokesčio, koks numatytas pirmajame Komisijos pagrinde.

41 Dėl, pirma, skaidrumo tikslo reikia nurodyti jog, atsižvelgiant į tai, kad šiuo mokesčiu aiškiai ir išsamiai atskleidžiamas jo sudėtinių dalių pobūdis, juo suteikiama galimybė kreditoriui susipažinti su tikslia viso mokesčio sudėtimi, todėl jis gali, pirma, pakeisti savo veiklos organizavimą, optimizuodamas jos funkcionavimą, būtent sumažindamas kai kurias išlaidas, ir, antra, prireikus palyginti šias išlaidas su kitų ūkio subjektų išlaidomis.

42 Dėl, antra, kovos su konkurencijos iškraipymu tikslo reikia priminti, kad jo siekiama ne nustatant vienodo dydžio mokestį visai Europos Bendrijai, bet priimant suderintas taisykles šviežios mėsos veterinarinių patikrinimų ir kontrolės finansavimo srityje (šia prasme žr. minėto sprendimo *Feyrer* 40 punktą). Todėl patikrinimų ir kontrolės priemonės buvo suderintos taip, kad, kaip matyti iš Direktyvos 85/73 5 straipsnio 1 dalies ir jos A priedo I skyriaus 4 ir 5 punktų, nustatant Bendrijos mokestį būtų galima atsižvelgti į įvairias išlaidų dalis.

43 Kadangi nėra nustatyta ir net neteigiama, kad Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnyje numatytu mokesčiu padengiamos kitos išlaidų dalys nei numatytos Bendrijos teisės aktuose ar viršijamos faktiškai patirtos išlaidos, juo negali būti pažeistas Direktyva 85/73 siekiamas kovos su konkurencijos iškraipymu tikslas.

44 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, reikia konstatuoti, kad negalima pritarti Komisijos argumentams, pagrindžiantiems jos pirmąjį pagrindą.

45 Iš to išplaukia, kad pirmąjį Komisijos pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo

46 Savo antruoju pagrindu Komisija kaltina Vokietijos Federacinę Respubliką, kad, nepriėmusi Šlėzvigo-Holšteino žemės įgyvendinimo įstatymo 4 straipsnio nuostatų, ji nuo 2007 m. sausio 1 d. nevykdė jai tenkančių įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 882/2004 27 straipsnio 2, 4 ir 10 dalis.

47 Dėl šio pagrindo visų pirma reikia nurodyti, kad 2006 m. liepos 6 d. pagrįstos nuomonės rezoliucinėje dalyje nenurodyta, jog Vokietijos Federacinė Respublika tariamai neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 882/2004 27 straipsnį, nes šis buvo pradėtas taikyti vėliau, nei minėtai valstybei narei buvo perduota pagrįsta nuomonė.

48 Šiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti, ar antrasis Komisijos pagrindas, kuriuo grindžiamas jos ieškinys, yra priimtinas.

49 Šiuo atžvilgiu reikėtų priminti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką įsipareigojimų neįvykdymas nagrinėjant EB 226 straipsniu grindžiamą ieškinį turi būti vertinamas vadovaujantis Bendrijos teisės aktais, galiojusiais atitinkamai valstybei narei Komisijos nustatyto termino imtis būtinų priemonių, kad būtų tinkamai atsižvelgta į jos pagrįstą nuomonę, pabaigoje (žr., be kita ko, 1999 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-365/97, Rink. p. I-7773, 32 punktą ir 2006 m. spalio 5 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-275/04, Rink. p. I-9883, 34 punktą).

50 Nors ieškinio reikalavimai iš principo negali viršyti oficialiame pranešime ir pagrįstos nuomonės rezoliucinėje dalyje nurodytų neįvykdytų įsipareigojimų, Komisija gali siekti, kad būtų pripažinta, jog valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų, numatytų vėliau pakeistoje arba panaikintoje pirminėje Bendrijos teisės akto redakcijoje, kurie buvo palikti galioti naujomis nuostatomis. Tačiau bylos dalykas negali būti išplėstas įsipareigojimams pagal naujas nuostatas, kurios neatitinka pirminės atitinkamo akto formuluotės, priešingu atveju būtų pažeisti esminiai procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo pripažinimo teisėtumo reikalavimai (šiuo klausimu žr. 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją,* C-363/00, Rink. p. I-5767, 22 punktą ir minėto sprendimo *Komisija prieš Belgiją* 35 punktą).

51 Šioje byloje akivaizdu, kad rinkliavos ar mokesčiai, numatyti Reglamento Nr. 882/2004 27 straipsnio 2, 4 ir 10 dalyse, kaip konkrečiau matyti iš antrosios iš šių nuostatų b papunkčio, gali būti standartinio dydžio.

52 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad šios rinkliavos ir mokesčiai iš esmės skiriasi nuo mokesčių, kuriuos valstybės narės renka taikydamos Direktyvos 85/73 A priedo

I skyriaus 4 punkto b papunktį ir kurie, kaip matyti iš šio sprendimo 31 punkto, negali būti standartinio dydžio, bet turi atitikti faktiškai patirtas išlaidas.

53 Iš to išplaukia, kad, kaip matyti iš pagrįstos nuomonės, savo antruoju pagrindu Komisija išplėtė ginčo dalyką iš Reglamento Nr. 882/2004 išplaukiančia pareiga, kuri neatitinka numatytos Direktyvoje 85/73, todėl ši institucija pažeidė esminius procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo pripažinimo teisėtumo reikalavimus.

54 Todėl antrąjį Komisijos pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtiną.

55 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia atmesti visą Komisijos ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Vokietijos Federacinė Respublika prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas, o Komisija pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.